

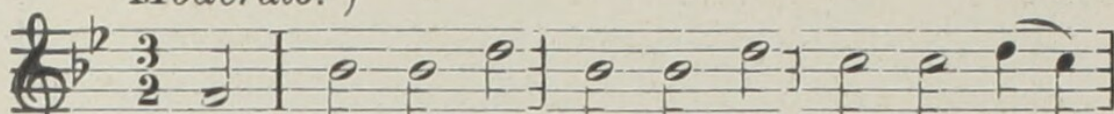
Moravská zemská knihovna

KOLÍSEK, Leopold,. První česká pout' do Lurd roku 1903. V Brně: nákl.vl., 1904.

Dostupné také z: <https://www.digitalniknihovna.cz/mzk/uuid/uuid:5a6e9c18-e0e8-496d-b395-8318d5e035c9>

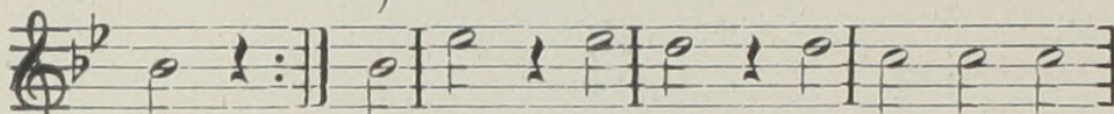
Píseň lurdská. Zpívá se u nás v nápěvu poněkud nesprávně. Dle francouzského originalu a zpěvu v Lurdech uvedeme správné její znění:

Moderato.*)

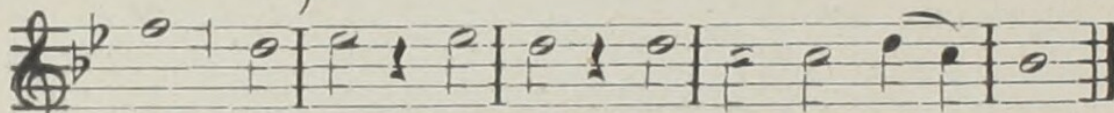
1. Kde v ú - do - lí ku ře - ce ho - ra má
všem po - sel - ství an - děl - ské zvě - stu je

**)

sklon, zdrá - vas, zdrá - vas, zdrá - vas Ma ri -
zvon :

**)

a, zdrá - vas, zdrá - vas, zdrá - vas Ma - ri - a !

2. Aj, Bernardu, panenku, nebeský duch - tam
ku břehu provodí v zelený luh. - Zdrávas atd.

3. Tu ve vzduchu šumot a v děvčeti žas, - již
tuší, že nastal jí milosti čas. - Zdrávas atd.

4. I spatřila na skále hvězdovou zář, - v ní po -
stavu velebnou, přesvatou tvář. - Zdrávas atd.

5. Tvář lahodou nebeskou nadchnuta jest, - jí
oblaky modravé vzdávají čest. - Zdrávas atd.

6. Kdo v tváři zřel úsměvu slunečný lesk, -
ten v duši své nehostí bázeň a stesk. - Zdrávas atd.

*) Nápěv napsali jsme v taktu $\frac{3}{2}$, abychom tím více naznačili v á ž n ý pohyb písně této, o němž také svědčí uvedené tempo »Moderato«, t. j. mírně, vážně. Upozorňujeme na to vzhledem k výtce, že píseň lurdská prý má taneční pohyb. To je nesprávně.

***) Správná změna!!

7. Ji rozmile zdobí šat liliový, - a prostinký světlý pás oblakový. - Zdrávas atd.

8. Tu v pravo, tam v levo jest růžový květ, - tak rozkošných růží náš neviděl svět. - Zdrávas atd.

9. A na rukou sepjatý růženec má, - ta Paní a Královna přemilostná. - Zdrávas atd.

10. Hle, Bernarda z divu se zotavuje, - a pokorně Paní tu pozdravuje. - Zdrávas atd.

11. Však Paní již neviděl děvčete hled, - řkouc: „Zítřa zas!“ Postava zmizela hned. - Zdrávas atd.

12. Než ráno se obloha červenala, - ta děva již Královnu vyčkávala. - Zdrávas atd.

13. I prosila matku svou: „Nebraňte mi; - co oko mé vidělo, duše má ví! - Zdrávas atd.

14. Vždyť byla tak milá, tak přespanilá, - jdu, abych, co žádá, si vyprosila.“ - Zdrávas atd.

15. Kdy letěla toužebně holubička, - jak na nový Tábor ta prosebníčka? - Zdrávas atd.

16. „Ó, laskavá Paní, proč přišla jsi k nám? - Rač rozkázat, prosím, co vykonat mám?“ - Zdrávas atd.

17. „Přijď ochotně čtrnáctkrát ke skále sem; - přijď se svými druhy, bych mluvila všem. Zdrávas atd.

18. Mé rozmilé dítě, ty dneska již věz, - že v nebi ti uchystám radostný ples.“ Zdrávas atd.

19. „Ó, Ty jsi tak dobrá, chci vroucně Tě ctít; - však nepřízeň světa mi nedá sem jít! - Zdrávas atd.

20. Že přeješ mi, z toho je mudrákův hněv; mou ochranou bude vždy svatý Tvůj zjev.“ - Zdrávas atd.

21. Hned z rána šla děvečka do krásných hor, - s ní na cestu vydal se věřících sbor. - Zdrávas atd.

22. Jak seraf, když poslal jej nebeský Pán, - tak Bernarda chvátá, kde Paní má stan. Zdrávas atd.

23. Dlí děva již na místě utěšeném, - snad z nebeska na zem tu přeneseném. - Zdrávas atd.

24. Aj, dítěti mění se nevinná tvář; - tvář kráslí jí podivná nadzemská zář. - Zdrávas atd.

25. Již klečí a modlí se, Vládkyni zří, - svit nebeský od Paní šíří se k ní. - Zdrávas atd.

26. Lid žasna se diví, jak zázračný svit - se na děvě jeví, a blaží ji vid. - Zdrávas atd.

27. „Co je Ti, má Světice?“ děvčátko dí; - „ó dejž, ať sluch můj ten zdroj bolů Tvých zví! - Zdrávas atd.

28. Co může potěšit? Zjev mi to včas!“ - „Oh, modlitba za hříšné!“ Ozval se hlas. - Zdrávas atd.

29. „Sem v průvodech putuj můj nábožný lid - mně vzdávej jen úctu, a hledej svůj klid! - Zdrávas atd.

30. Buď svědkem zde národům z mramoru chrám, že na tomto místě já stánek svůj mám.“ - Zdrávas atd.

31. Jak hluboké tajemství zjevil ten den! - Tak přesvatě miluje Matička jen. - Zdrávas atd.

32. Šla Bernarda ke skále zase a zas, - však nezřela Paní a neslyšen hlas. - Zdrávas atd.

33. „Ó laskavá Paní má, viz ten trud můj! - Oh, nepřízeň zhubí mne! Ty při mně stůj!“ - Zdrávas atd.

34. „Ty, dítě mé, neboj se! Zmužilá buď! - Svět zkouší jen víru, již chová tvá hrud!“ - Zdrávas atd.

35. „Aj, vidím zas Paní a necítím strast; - div, že mne hned neztráví nebeská slast! — Zdrávas atd.

36. Ó přesvatý Zjeve, Ty v lásce nás měj, - a jedno jen ještě, zač prosím, nám dej! - Zdrávas atd.

37. Že vpravdě jsi tuto, buď důkaz nám dán; - tak mluví lid nevěrou v pochybnost hnán. - Zdrávas atd.

38. Kde nad křovím stojí ta postava Tvá, - Tvou přímluvou necht' Bůh nám růžičky dá!“ - Zdrávas atd.

39. Tu úsměvem zastkvěla Paní se líc, - tak jakoby řekla: „Ó víc vám dám, víc!“ - Zdrávas atd.

40. „Tak růže, ač krásná je, přichází v zmar; - já mateřské srdce dám v dražší vám dar! - Zdrávas atd.

41. Jdi k prameni, který se rozproudí zde; - tent' lásky mé zárukou k sobě vás zve.“ - Zdrávas atd.

42. Hned k šumné se řece chce panenka brát, - však jinde jí pokynem veleno stát. - Zdrávas atd.

43. Tam prstem svým poslušně hrabala zem, -
a pramen se objevil k podivu všem. - Zdrávas atd.

44. Ó živá ty vodo drahocenná! - Již tisícům
tebou slast navracena! - Zdrávas atd.

45. „Ó Paní Ty neznámá, děvě rci své, - kdo
jsi Ty, a kterého jméno je Tvé? - Zdrávas atd.

46. To tajemství divné přece-li zvím? - A kle-
číc-li za to Tě prositi smím?“ - Zdrávas atd.

47. Vždy hlasitěj' děvuška přepokorná, - tak vo-
lala v prosbě své neúmorná. - Zdrávas atd.

48. Již nastal den velký, kdy z přesvědčení -
zní zástupem andělské pozdravení. - Zdrávas atd.

49. Stkví Panna se velebou obnovenou, - kdy
zjevila konečně důstojnost svou. - Zdrávas atd.

50. „Věz dítě, já bez vady Počatá, jsem.
já ochranou přemocnou býti chci všem!“ - Zdrávas atd.

51. Jdi, přesvatá Poslice, do nebe zpět, - rač
v slzavém údolí v lásce nás mět! - Zdrávas atd.

52. Zde chtěla's mít zástupy ctitelů svých, -
aj, viz nás tu prosebné za časů zlých! Zdrávas atd.

53. Ó sláva ti, údolí přemilostné, - zde Ma-
tičky obydlí přeradostné! - Zdrávas atd.

54. Zde ve skále zázračná jeskyně Tvá, - ráj
dala's nám, Královno dobrotivá! Zdrávas atd.

55. Zde nikdy se pramen Tvůj nezastaví, - zde
není dne, kdy Tě zpěv nepozdraví! - Zdrávas atd.

56. Ó svatyně, národům vítána buď, - zde oživuj,
šlechti se lidem všem hrud'! - Zdrávas atd.

57. Co nastal ten přeslavný, radostný den, -
ctí Tebe zde průvody mužův i žen. - Zdrávas atd.

58. Již ke trůnu cestu zná veškeren svět, - kdo
z poutníků přijde sem, nerad jde zpět. - Zdrávas atd.

59. Kdo navštívil místo to, stokrát je blah, -
zde bezpečnou našel cestu svých snah. - Zdrávas atd.

60. Ó hvězdo Ty spasná, Ty před námi choď, -
Ty ke trůnu Božímu věrné své vod'! - Zdrávas atd.